

Zbornik sudske prakse

Predmet C-599/15 P

**Rumunjska
protiv
Europske komisije**

„Žalba – Vlastita sredstva Europske unije – Odluka 2007/436/EZ – Financijska odgovornost država članica – Gubitak određenih uvoznih carina – Obveza plaćanja Europskoj komisiji iznosa koji odgovara gubitku – Tužba za poništenje – Dopuštenost – Dopis Europske komisije – Pojam „akt koji se može pobijati”

Sažetak – Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. listopada 2017.

1. *Tužba za poništenje – Akti koji se mogu pobijati – Pojam – Akti koji proizvode obvezujuće pravne učinke – Komisijin dopis kojim se država članica neformalno poziva da tradicionalna vlastita sredstva stavi na raspolaganje proračunu Unije – Isključenost*

(čl. 263. UFEU-a)

2. *Žalba – Razlozi – Obrazloženje presude kojim je povrijeđeno pravo Unije – Izreka koja je utemeljena zbog drugih pravnih razloga – Odbijanje*

3. *Tužba za poništenje – Akti koji se mogu pobijati – Pojam – Akti koji proizvode obvezujuće pravne učinke – Mogućnost uklanjanja tog uvjeta pozivanjem na pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Nepostojanje*

(čl. 6. st. 1. podst. 3. UFEU-a; čl. 263. st. 4. UFEU-a; Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 47. i čl. 52. st. 7.)

1. Aktima koji se mogu pobijati u smislu članka 263. UFEU-a smatraju se svi akti koje su donijele institucije Unije čiji je cilj proizvoditi obvezujuće pravne učinke, bez obzira na to u kojem su obliku.

To nije slučaj s dopisom koji je uputio direktor u Komisiji, u kojem je, s jedne strane, izrazio stajalište svoje uprave da se navedena država članica smatra odgovornom za gubitke vlastitih sredstava nastale u drugoj državi članici i, s druge strane, izložio svoje stajalište o pravnim posljedicama navedenih gubitaka i obvezama koje prema njegovu mišljenju iz toga proizlaze za državu članicu primateljicu, pri čemu je pozvao tu državu članicu da stavi na raspolaganje iznose o kojima je riječ. Naime, kao prvo, ni izlaganje pukog pravnog mišljenja ni puko pozivanje da se stavi na raspolaganje iznos o kojem je riječ ne mogu proizvesti pravne učinke. Osim toga, činjenica da sporni dopis određuje rok za stavljanje na raspolaganje tog iznosa, pritom ističući da kašnjenje može dovesti do zateznih kamata, sama za sebe ne omogućuje, s obzirom na cjelokupan sadržaj tog dopisa, zaključak da je Komisija namjeravala, umjesto iznošenja svojeg stajališta, donijeti akt koji proizvodi obvezujuće pravne učinke ni, prema tome, dati tom dopisu narav akta koji se može pobijati.

Nadalje, što se tiče konteksta, slanje dopisa poput spornog ustaljena je praksa Komisije namijenjena započinjanju neformalnih rasprava o poštovanju države članice prava Unije, nakon kojih može uslijediti pokretanje predsudske faze postupka zbog povrede obveze. Uzimajući u obzir Komisijinu diskrecijsku ovlast započinjanja postupka zbog povrede obveze, obrazloženo mišljenje ne može proizvesti obvezujuće pravne učinke. To *a fortiori* vrijedi i za dopise koji se mogu analizirati kao puko stupanje u kontakt prije pokretanja predsudske faze postupka zbog povrede obveze. Naposljetku, što se tiče Komisijinih ovlasti, ta institucija nema nikakvu nadležnost donošenja obvezujućih akata kojima se državi članici nameće stavljanje na raspolaganje iznosa o kojima je riječ.

(t. 47., 60.-66.)

2. Vidjeti tekst odluke.

(t. 57.)

3. Glede uvjeta dopuštenosti tužbe za poništenje, iako uvjet u vezi s obvezujućim pravnim učincima treba tumačiti s obzirom na pravo na djelotvornu sudsku zaštitu kako je zajamčeno člankom 47. prvim stavkom Povelje Europske unije o temeljnim pravima, to pravo nema za cilj izmijeniti sustav sudskog nadzora predviđenog Ugovorima, a osobito ne pravila o dopuštenosti tužbi izravno podnesenih sudu Unije, kao što to također proizlazi iz objašnjenja uz taj članak 47., koja se u skladu s člankom 6. stavkom 1. trećim podstavkom UEU-a i člankom 52. stavkom 7. Povelje moraju uzeti u obzir prilikom njegova tumačenja. Stoga tumačenje pojma akta koji se može pobijati s obzirom na taj članak 47. ne može dovesti do uklanjanja tog uvjeta bez prekoračenja nadležnosti koje Ugovor dodjeljuje sudovima Unije.

(t. 68.)